

Ngày 18 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:1-5 (1)

Chủ đề: *Điều quan trọng nhất chúng ta phải làm là ăn ở cách nào cho đẹp ý Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Trọng tâm của chức vụ rao giảng Lời của Đức Chúa Trời là giúp cho người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình, là sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời, không phải chỉ thuộc Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà là làm theo các điều răn được chép trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp văn tự chỉ cho người ta biết tội lỗi cùng hậu quả của tội lỗi là sự chết, còn việc người ta vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ tước bỏ mọi khí giới của ma quỷ, là những sự từng hành động trong thân thể xác thịt hay chết của người ta. Nguyên văn câu 1 chép là: **Hơn thế nữa, hồi anh em, chúng tôi nài xin anh em và nhân Đức Chúa Jê-sus Christ mà khuyên anh em rằng, như anh em đã nhận nơi chúng tôi cách phải ăn ở làm sao cho đẹp lòng Đức Chúa Trời, thì anh em càng ngày càng thêm nhiều lên.** Sự ăn ở mà sứ đồ Phao-lô đã hết lòng khuyên dạy mọi người tin Chúa là sự ăn ở trong sự yêu thương, là bông trái của sự vâng giữ các mạng lệnh cùng điều răn của Đức Chúa Trời. Khi thân thể xác thịt của người tin Chúa không còn vi phạm Luật pháp nữa, thì sẽ không có một sự trừng phạt nào của Luật pháp đụng đến thân thể xác thịt họ. Khi thân thể xác thịt không phạm tội thì linh hồn người đó được thêm sức bởi Đức Thánh Linh sẽ chiếu sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời trên người đó, khiến ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi người ấy được thấp sáng, giúp cho linh hồn đó được tỉnh thức và được nhận biết giá trị tốt lành của Luật pháp, là sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài: **Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương của Ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.** Khi chúng ta sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì đó là bông trái của Đức Thánh Linh hành động nơi linh hồn của người tin Chúa biết cai trị lòng và trí của xác thịt mình vâng phục Lời của Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 23; Thi-Thiên 18; Giảng 15; Rô-ma 7;

Ngày 19 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:1-5 (2)

Chủ đề: *Sự vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời tác động tới sự nên thánh của linh hồn.*

Trọng tâm: Vào thời kỳ sau rốt này, các giáo sư giả, là những người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ, là kẻ bị ma quỷ lừa dối mà dạy người ta rằng, **văn tự** (Luật pháp văn tự chép trong Kinh-Thánh) **dẫn** (người ta) **đến sự chết, Thánh Linh ban sự sống!** Nhiều người mang danh người tin Chúa đã thần tượng loại giáo sư giả này và đăng lên YouTube như một giáo lý của họ, mà không biết rằng, họ đang xuyên tạc, làm cong vạy đường lối của Đức Chúa Trời. Luật pháp được chép thành văn tự như thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến với Đấng Christ. Luật pháp văn tự có tác dụng giúp cho linh hồn người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình là phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp văn tự chỉ cho người ta biết tội lỗi, cùng biết hậu quả của tội lỗi là sự chết. Chỉ khi nào linh hồn người tin Chúa trở dậy bắt xác thịt mình phục Luật pháp văn tự, như chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và cứ ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ, khi tội lỗi không còn cai trị xác thịt người đó nữa, thì thân thể người đó được gọi là đền thờ của Đức Chúa Trời và Thánh Linh của Đấng Christ sẽ ngự trên người và khiến linh hồn người đó được nên thánh. Linh hồn của người tin Chúa phải cai trị xác thịt mình vâng phục Luật pháp văn tự, qua đó **làm cho chết bản ngã xác thịt**, chứ Luật pháp văn tự chẳng giết người nào, trái lại, người ta sẽ nhờ sự vâng giữ và tuân theo Luật pháp được chép thành văn tự đó mà linh hồn người ta được nên thánh. **Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, công bình và tốt lành. Vậy thì điều lành trở làm cớ cho tôi chết sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, hầu khi nó nhân điều lành làm chết tôi, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân điều răn trở nên cực ác. Vả, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành.** Luật pháp văn tự không bao giờ dẫn người ta đến sự chết, mà tội lỗi dẫn người ta đến sự chết, mà khi nói đến tội lỗi, là nói đến ma quỷ, vì ma quỷ là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu. Vậy nên chúng ta phải làm vững bền Luật pháp. **Kinh Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 18; Rô-ma 3; 2 Phi-e-rô 2;

Ngày 20 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:6-7

Chủ đề: *Mục đích Đức Chúa Trời ban các mạng lệnh và các điều răn cho loài người là để gọi chúng ta tới sự nên thánh.*

Kinh Thánh tham khảo: Không có một công việc công bình nào có thể khiến người ta nên thánh, vì những công việc đó là người ta đáng phải làm. Nhưng sự vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời sẽ dẫn người ta tới sự nên thánh, vì Luật pháp văn tự phải làm chứng cho Luật pháp của Thánh Linh sự sống, nên nếu người ta bỏ Luật pháp văn tự thì người ta không thể tìm thấy Lễ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Sự phỉnh phờ mà sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhở mọi người phải cẩn thận trước những sự lừa dối của các giáo sư giả, vì Đức Chúa Jê-sus đã cảnh báo về những sự này sẽ đến, để dỗ dành những người được chọn, đó là ma quỷ muốn người ta phớt bỏ Luật pháp của Đức Chúa Trời bằng các giáo lý sai lạc, nghịch là Luật pháp của Đức Chúa Trời. Dầu vậy, nhiều người vẫn không thích bị Luật pháp kiểm chế sự tự do của xác thịt mình, nên lấy làm khó chịu khi bị người khác dùng Luật pháp để quở trách, để nhắc nhở về sự phải tôn trọng các mạng lệnh cùng các sắc lệnh, là sự chỉ định của Đức Chúa Trời đối với hết thảy những người được xưng là tuyển dân của Đức Chúa Trời phải tuân theo, vì sự vâng lời là tốt hơn của tế lễ. Nhiều người khoe mình về thâm niên trong Đạo và tự cho mình cái quyền phát ngôn theo cách người ấy hiểu là đúng, mà bỏ qua các sắc lệnh của Đức Chúa Trời. Khi A-đam và Ê-va phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thân thể xác thịt họ không chết ngay, trong khi linh hồn họ thì coi như đã chết, vì không còn được sự sống đời đời nữa, cũng như ngày sau rốt này, người ta phạm tội mà không thấy điều gì khác trên thân thể mình, nên họ yên trí mình “vẫn đứng”, không biết sợ và không chịu nghe lời quở trách, cho đến khi họ phải đối diện với tòa án của Đấng Christ. Hãy tỉnh thức trước các mạng lệnh, sắc lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 26; Thi-Thiên 1; Ê-xê-chi-ên 22; Hê-bơ-rơ 10;

Ngày 21 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:8

Chủ đề: *Cho nên ai khinh bỏ điều các tôi tớ Chúa nói, vì Thánh Linh của Đấng Christ vẫn hành động qua các tôi tớ của Ngài,*
Trọng tâm: Đức Chúa Jêsus đã phán với môn đồ của Ngài rằng: *Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.* Đức Chúa Jêsus cũng đã cảnh báo về dòng dõi vô tín, không chịu tin theo Lời Ngài đã phán đó sẽ còn cho tới tận thế, vậy nên mọi người tin Chúa phải tỉnh thức trước những lời mà người ta sẽ nghe người khác nói, vì điều chi Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo, thì những sự đó sẽ đến và người ta phải cẩn thận về cách mình nghe, để nhận biết lời nào đến từ Chúa và lời nào là xác thịt, vì Đức Thánh Linh sẽ nắn cái lòng của người ta xem người nào thật sự kính sợ Ngài mà biết canh giữ linh hồn mình, bởi hết thấy loài người đều thuộc về Đức Chúa Trời và hết thấy mọi sự sẽ xảy ra đó đều ở trong sự biết trước của Đức Chúa Trời, để tìm kiếm, để luyện lọc linh hồn nào xứng đáng cho được sự cứu chuộc. Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh không bao giờ qua đi và người ta phải tôn trọng các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì khi Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nghĩa là Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, nên Lời Ngài phán ra cũng hằng còn với Ngài. Chớ coi thường những người được Chúa chỉ định, vì thiên sứ của Đức Chúa Trời luôn ở với những người đó để giúp việc cho chức vụ của người được Chúa chỉ định đó được thành theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Dù Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo và Lời Chúa đã chép, nhưng người ta vẫn bỏ ngoài tai, vì họ có thói quen nhìn muôn vật chứ không sử dụng tai của linh hồn mình để nhận biết công việc của Đức Chúa Trời, nên người ta đã bắt bớ Đức Chúa Jêsus và bắt bớ các tôi tớ của Ngài nữa, nên Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: *Khi nào vì có Ta mà người Ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người, thì các người sẽ được phước. Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các người ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các người như vậy.*
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 13;

Ngày 22 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:9-12

Chủ đề: *Phải gìn giữ sự yêu thương trong sự công bình của Luật pháp.*

Trọng tâm: Thời kỳ đầu mới thành lập của Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca, nhiều người tin Chúa đã bỏ công việc mình để lo đến điểm nhóm để thờ phượng Chúa, vì họ đã nghĩ rằng, kỳ Đức Chúa Jêsus Christ tái lâm rất gần, nên họ chỉ lo cho linh hồn mình, mà bỏ qua bê các công việc khác họ đã làm để duy trì cuộc sống của gia đình mình. Trong khi đó, những người có điều kiện thì sốt sắng dâng hiến cho Hội Thánh, dẫn đến tình trạng một số người lợi dụng sự yêu thương của người khác mà trở thành kẻ lười biếng và thành gánh nặng cho người khác. Sứ đồ Phao-lô đã được biết những sự đó nên trong thư thứ nhất này gửi cho Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca để nhắc nhở mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của chính mình đối với những người khác trong Hội Thánh. Sứ đồ Phao-lô đã sử dụng ngôn ngữ cách khôn ngoan để nhắc nhở mọi người phải yêu thương nhau, dù có những người đã lợi dụng sự yêu thương của người khác thì những người đã làm những sự tốt lành trong sự dâng hiến và giúp đỡ người khác đó, cũng đừng vì sự yếu đuối của người khác mà từ bỏ công việc mà mình đã cậy ơn Chúa mà làm cho Hội Thánh, còn với những người khác thì phải nhận biết phần trách nhiệm của mình là cũng phải quan tâm đến những người khác trong Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca và những nơi khác nữa. Sứ đồ Phao-lô cũng nhắc nhở một số người tại Tê-sa-lô-ni-ca phải học cách ăn ở yên lặng, vì một số người thích khoe mình, nên trong cách sống họ thường gây những sự chú ý giống như những người Pha-ri-si ở Giê-ru-sa-lem trước đó, hay đứng nơi đông người, để nói về Tin lành cho những người khác được nghe, vì họ tưởng làm như vậy sẽ được ban phước, mà không biết rằng, những sự họ nói ra đó không phải là sự làm chứng Đạo, mà là sự khoe mình, gây phản tác dụng, khiến người khác vấp phạm. Sứ đồ Phao-lô cũng khuyên những người thích ồn ào gây sự chú ý của người khác về hành động của xác thịt mình đó, hãy sống yên lặng và làm phần công việc của mình để nuôi mình cùng gia đình mình. Sứ đồ Phao-lô đã khôn khéo nhắc nhở mọi người tin Chúa ở Tê-sa-lô-ni-ca biết sự làm chứng Đạo khác với chức vụ rao truyền Tin lành được Đức Thánh Linh cai trị, hầu cho mọi người biết tôn trọng sự chỉ định của Chúa.
Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 19; Rô-ma 12; 1 Cô-rinh-tô 13;

Ngày 23 tháng 12 năm 2023

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-14

Chủ đề: *Đức Chúa Trời sẽ đem những kẻ ngủ trong Đức Chúa Jêsus cùng đến với Ngài.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã cậy ơn của Đức Thánh Linh mà rao giảng về sự tái lâm của Đức Chúa Jêsus Christ cùng sự những người tin Chúa khi qua đời trước khi Đức Chúa Jêsus tái lâm, cho các Hội Thánh mà ông đã Đức Thánh Linh sai đến để gây dựng. Sứ đồ Phao-lô đã sử dụng chữ “**ngủ**” κοιμάω-koimao, trong ngôn ngữ Hy-lạp nói về sự **ngủ** của linh hồn, thay vì chữ **đã chết**, vì trong ngôn ngữ Hy-lạp có hai chữ **ngủ**, một là **ngủ** κοιμάω-koimao *cho hết thời gian*, hai là **ngủ để sẽ thức dậy**, như Đức Chúa Jêsus đã nói về La-xa-rô rằng: *La-xa-rô, bạn Ta, đang ngủ-ἐξυπνίζω-exupnizō; nhưng Ta đi đánh thức người.* Vì Hội Thánh mới được thành lập, chưa có sự hiểu biết nhiều về sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn, nên nhiều người lo lắng và sợ linh hồn những người “**ngủ**” đó không được cứu chuộc chẳng, nên sứ đồ Phao-lô đã gửi thư thứ nhất này tới Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca để giảng giải và dạy dỗ mà gây dựng đức tin cùng sự hiểu biết về sự tái lâm của Đức Chúa Jêsus Christ. Theo những sự được tỏ ra trong thời kỳ đầu của Hội Thánh, người ta được dạy rằng, những người đã tin Chúa khi qua đời trước khi Đức Chúa Jêsus Christ tái lâm, sẽ được coi là **ngủ cho tới kỳ được đánh thức**, nhưng trong thực tế và theo Lẽ thật thì những người tin Chúa xứng đáng với sự cứu chuộc, khi thân thể họ qua đời, thì linh hồn người đó được tiếp về thiên đàng ngay, chứ không phải chờ như các thánh đồ trong giao ước cũ, phải chờ khi giá cứu chuộc được hoàn thành, thì họ mới được về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ. Còn những người đã tin Chúa mà đang sống trong khi Đức Chúa Jêsus tái lâm, thì những người xứng đáng được sự cứu chuộc sẽ cùng trong một giây phút được Đức Thánh Linh cất lên chốn không trung để gặp Đức Chúa Jêsus Christ và hết thấy đều được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ
Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 27; Lu-ca 23; Giảng 11;